

Рівненський державний гуманітарний університет
Історико-соціологічний факультет

ІСТОРІЯ ОЧИМА МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

Матеріали регіональної науково-практичної
конференції молодих вчених, аспірантів,
здобувачів, магістрантів

Випуск III

Рівне – 2008

УДК.930.1
ББК 63
I - 90

Історія очима молодих дослідників. Збірник наукових праць.
Випуск 3 / Редкол.: В.Шеретюк, Л.Галуха, П.Савчук, Р.Давидюк. –
Рівне: РДГУ, історико-соціологічний факультет, 2008. – 287 с.

Збірник містить результати наукових пошуків з актуальних
проблем української та світової історії, виголошені на регіональній
науковій конференції молодих вчених, аспірантів, здобувачів,
магістрантів 13 грудня 2006 року (Рівне, РДГУ, історико-соціологічний
факультет).

Редколегія:

Шеретюк В.М. – голова редколегії, кандидат історичних наук, доцент
Галуха Л.Ю. – заступник голови редколегії, кандидат історичних наук,
доцент
Савчук П.О. – кандидат історичних наук, професор
Давидюк Р.П. – кандидат історичних наук, доцент

Літературне редагування:

Бородинська Л.І. (розділи 1,3)
Кревська Г.А. (розділ 2)
Тимочко І.Б. (розділ 1)

Рецензенти:

Троян С.С. – доктор історичних наук, професор
Жиліюк С.І. – доктор історичних наук, професор

Рекомендовано до друку Вченою Радою Рівненського державного
гуманітарного університету (протокол № 11, від 27.06.2008 р.)

© Історико-соціологічний факультет РДГУ
© Українське історичне товариство при
історико-соціологічному факультеті РДГУ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ

Мирончук М.,
магістрантка
історико-соціологічного
факультету РДГУ
Науковий керівник:
доц. Давидюк Р.П.

ЗАХІДНИЙ ВЕКТОР ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

Незважаючи на князівські міжусобиці та татарсько-монгольську інвазію епоха роздробленості стала періодом стрімкого політичного, культурно-господарського піднесення Галицько-Волинської держави. Політичні, економічні та культурні надбання держави за правління князя Данила Галицького сягали європейського рівня, відзначалися безперервним розвитком. У Галицько-Волинській державі того періоду багато царин культури – прикладне мистецтво, народна творчість, ментальність народу, вірування та духовність – мали глибокі вікові традиції. Але найбільших успіхів Данило Галицький досяг у зовнішній політиці, насамперед, у відносинах із західними сусідами та тогочасною західноєвропейською християнською цивілізацією.

Саме у часи правління князя Данила Галицько-Волинська держава налагодила зв'язки з європейськими процесами, що неабияк позначилося на політичній карті тогочасного світу [14, 7-8]. Це не дивно, адже у цей час вперше надзвичайно потужно постала проблема вибору векторів політичного розвитку, вибору моделі цивілізації, орієнтації у зовнішньополітичній діяльності. Їй передусім – це вибір між Сходом та Заходом.

Після об'єднання Галичини та Волині під своєю владою, одним з головних завдань князя Данила Галицького стало утворення антимонгольської коаліції, яка, однак не справдила сподівань князя. З цією метою він зміцнював відносини князівства з сусідами. У 1246 році князь Данило Галицький одружив свого сина Лева з дочкою угорського короля Бели IV Констанцією. Король одразу ж відмовився підтримувати суперника Данила – князя Ростислава Михайловича, який претендував на престол Галичини, а Данило Романович звільнив угорських полонених, захоплених під час битви під містом Ярославом. У 1247 році Данило налагодив відносини з князями мазовецьким і краківським, а невдовзі уклав мирну угоду з Литвою. Вся політика

Данила на західному кордоні мала основну мету: забезпечити найкращі умови для неминучої війни з ордами Батия – поширити запілля, яке можна було б використати для боротьби, знайти союзників [12, 104].

Одночасно Данило Галицький постійно зміцнював зв'язки з Володимиро-Суздальським і Тверським князівствами. У 1250 році його дочка вийшла заміж за великого князя володимирського Андрія Ярославича. У 1252 році у Володимирі-на-Клязьмі великим князем став Олександр Невський, з яким Данило також підтримував дружні стосунки. Його молодший брат Василько одружився з сестрою Олександра Невського. Метою цих шлюбів було зміцнення союзу проти Золотої Орди.

У цей період політика Данила відзначалася мирним характером до західних сусідів, а також прагненням налагодити взаємини з державами центральної Європи. Данило у 1247 році встановив мирні відносини з Польщею та того ж року уклав договір про дружбу з королем Угорщини Белою IV. Ініціатором договору Галицько-Волинського князівства з Угорщиною у 1247 році був Бела IV, якого вразила перемога Данила під Ярославом, але ще більше – порозуміння князя із Батием. Данило Романович погодився на династичний шлюб свого сина, що приносив, хай і нещирий, та все ж таки мир з Угорщиною [9, 27].

Ось як цю подію описує Галицько-Волинський літопис: „І пішов він (Данило) до короля Бели в город Изволин, і взяв його дочку Констанцію синові своєму за жону. І оддав він Белі захоплених бояр, що їх Бог дав у руки його, коли він із братом своїм одолів біля Ярославля. І вчинив він із ним мир, і вернувся у землю свою” [4, 58].

Зміцненню дружніх зв'язків Галицько-Волинського князівства з західними країнами сприяло укладення шлюбів синів Данила Лева і Романа відповідно з дочкою угорського короля Констанцією і сестрою герцога Бабенберзького Гертрудою. „За домовленням з Белою Данило у 1246 році взяв участь у боротьбі за Австрію, яка почалася після смерті герцога Фрідріха II, останнього з династії Бабенбергів. Бела намагався здобути Австрію для себе, і Данило допомагав йому своїм військом”. Як наголошує А.Генсьорський у коментарях до „Галицько-Волинського літопису”: „коли бездітний австрійський і штірійський герцог Фрідріх II Войовничий з роду Бабенбергів був убитий 15 червня 1246 року, то земля його перейшла до німецького імператора Фрідріха II Гогенштауфена, але на австрійську спадщину претендував також Бела IV, який здійснив на Австрію кілька безуспішних нападів і тоді покликав на поміч Данила. Та коли Данило прибув до Бели, там уже

були імператорські послы, що мали обговорювати з королем справу австрійської спадщини” [5, 60].

У подальшому події розгорнулися так, що сестра померлого Фрідріха, Гертруда у 1252 році погодилася стати жінкою Романа Даниловича і передати йому Австрію. „Роман приїхав до Австрії і тут, в замку Гімберг поблизу Відня, витримав довгу облогу військ чеського королевича Оттокара. Щоб підтримати австрійську кандидатуру сина, Данило разом з Болеславом краківським ходив походом проти чехів на Сілезію і їх війська зайняли Опаву. Але ці заходи не дали конкретних політичних наслідків. Роман був змушений покинути Австрію, яка незабаром перейшла до Габсбургів” [12, 100-101].

Внаслідок успішних війн з Литвою у кінці 40-х - початку 50-х років XIII століття Галицько-Волинське князівство поширило і зміцнило свій північний кордон. Ці війни мали вплив також на пінських князів, які були змушені визнати над собою зверхність Данила. Вся складна політика князя на північному і західних кордонах мала основну мету: забезпечити найкращі умови для неминучої війни з ордами Батия [11, 8].

Таким чином, у 50-ті роки XIII століття очолюване Данилом Романовичем Галицько-Волинське князівство досягло zenіту могутності і слави. Великий князь зберігав приязні стосунки з Литвою і Польщею, улаштовуючи суперечки поміж польськими князями. Він зумів інкорпорувати до складу своєї держави Люблінську землю. Були розгромлені й підкорені войовничі ятвязькі князівки, що кілька століть грабували і нищили північно-західні землі Волині.

Позбувшись останніх союзників у Північній Русі, Данило був змушений звернутися до папи Римського й почати переговори, адже папа пообіцяв князеві проголосити хрестовий похід католицьких країн Заходу проти татар [9, 28]. У той же час римська курія намагалася скористатися скрутним становищем країн Центральної та Східної Європи у своїх інтересах. Францисканець Пано-де-Карпіні, який за дорученням папи у 1245-1256 роках відбув у подорож до Сараю, по дорозі зустрівся з Данилом і Васильком [14, 103-104].

Відправляючи свого посланця, папа Римський дав йому доручення вступити в контакти з володарями Русі: „Отже, у плани місії Пано-де-Карпіні, крім розвідки в монголів, входили й переговори зі східнослов'янськими князями. Хоча тема навернення до католицизму була провідною, однак нова політична ситуація змусила папську курію уважніше ставитися до руських володарів як потенціальних союзників проти кочовиків” [6, 339]. На запрошення Василька францисканець відвідав Володимир. Від князя місіонер довідався про ситуацію на Русі, яка склалася після монгольської навали. Там він прочитав перед

місцевим духовенством папського листа із закликом до єднання з католицькою церквою. Посилаючись на відсутність Данила, Василько ухилився від відповіді на залик папи. На шляху до орди Пано-де-Карпіні зустрівся з Данилом. Повертаючись із подорожі до Золотої Орди, Данило Галицький розробляв плани створення коаліції з потужних союзників для боротьби з кочовиками. „У стосунках із курією у другій половині 40-х років Данило Романович сподівався використати авторитет Риму в контактах із центральноевропейськими та західноевропейськими монархами. Знаючи непримиренність Риму в релігійному питанні, у питанні єднання церков, князь Данило не відкидав категорично можливість переговорів на релігійну тему, але умовою для цього ставив надання Заходом реальної допомоги в боротьбі з ординцями” [6, 340].

У цих та пізніших переговорах Данило мав єдину мету – здобути допомогу Західної Європи проти орд завойовників. Суто церковні справи його мало цікавили. Рим, навпаки, мав на меті у першу чергу релігійне питання – намагався притягнути Русь до церковної унії. У цих умовах князь погоджувався на унію – об'єднання православної церкви з католицькою.

Таким чином, складна ситуація на східному кордоні Галицько-Волинської держави, де на початку 50-х років активізував свої дії монгольський темник Куремса, вимусила Данила відновити взаємини з папою. Ці стосунки завершилися коронацією Данила. Західноевропейські книжники задовго до цієї події сприймали володаря держави зі столицею в Холмі князя Данила як короля – суверенного володаря своєї держави: зокрема саме титулом „король” він іменується у папських посланнях другої половини 40-х років, але на початку 50-х років папа вирішив здійснити справжню коронацію Галицько-Волинського князя [7, 37]. Політична основа коронування, що завершила, але остаточно не розв'язала складний семирічний процес діалогу між князем Данилом та Святим Престолом, дала широкий простір для міфологем, різночитань документу і літопису, починаючи від церемонії отримання папських привілеїв.

Коронація Данила Романовича мала велике політичне значення для Русі, оскільки сприяла зростанню авторитету холмського володаря в контактах із західними сусідами – католицькими монархами Центральної Європи. Отримання нового титулу, авторитетного в Європі відіграло велику роль для піднесення політичної ваги руського володаря й у східнослов'янському середовищі. В історичній літературі існує думка, що у Дорогичині відбулося визнання прав Данила, який де-факто вже давно був королем Русі, на всю давньоруську спадщину.

На думку О.Головка, визнання Данила саме королем Русі, а не Галичини й Волині, можна пояснити тим, що на той час більша частина Русі через монгольську експансію втратила свій суверенітет, а тому незалежна держава Романовичів із центром у Холмі успадкувала традицію називатися західними авторами королівством, яка колись поширювалася на всю Русь із столицею в Києві [7, 37].

Таким чином, згода Данила Романовича на коронацію була пов'язана із сподіваннями отримати допомогу заходу в боротьбі проти монголів, але ці сподівання не справдилися. Папство ж постійно вимагало від князя Данила навернення Русі до католицизму. Подальші ж, після коронації Данила відносини з папською курією, лише підтверджують нездатність або небажання обох сторін виконувати взяті на себе зобов'язання.

Отже, за час правління князя Данила Галицького зміцнилися кордони держави, перестали втручатися у справи князівства польські князі, було укладено мирний договір з Угорщиною. Він здійснив кілька походів на литовське плем'я ятвягів, які нападали на прикордонні землі Волині, поширив свій вплив на Турове-Пінське князівство. Вінцем політичної діяльності Данила Галицького було прийняття ним королівського титулу. Більшість дослідників переконані, що за правління Данила Галицько-Волинська держава зайняла почесне місце серед європейських держав, але обставини не дозволили йому довести до кінця свої починання.

Джерела та література

1. Бадяк В. Корона (До 800-ліття від дня народження короля Данила Галицького) // Дзвін. – 2001. – № 10. – С. 118.
2. Борисенко В. Галицько-Волинська держава // Історичний календар. – К., 2001. – С. 141-147.
3. Войнович Л. Данило Галицький: загадки й проблеми // Галицька брама. – 2001. – № 9-10. – С. 12-16.
4. Галицько-Волинський літопис // Галицько-Волинська держава XII-XIV ст. У 2 кн. – Л., 2002. – Кн. 1. – С. 5-117.
5. Генсьорський А.І. Коментар до Галицько-Волинського літопису // Галицько-Волинська держава XII-XIV ст. Збірник наукових праць. У 2 кн. / Упорядник О.С.Кучерук. – Л., 2002. – Кн. 1. – 128 с.
6. Головка О.Б. Корона Данила Галицького: Волинь і Галичина в державно-політичному розвитку Центрально-Східної Європи раннього та класичного середньовіччя. – К., 2006. – 575 с.
7. Гонта А. Данило Галицький: на коні і під конем // Українська культура. – 2007. №7. – С. 36-37.
8. Дорошенко Д.І. Нарис історії України. – Л., 1991. – 576 с.
9. Котляр М.Ф. Галицько-Волинське князівство // Український історичний журнал. – 2000. – № 1. – С. 21-32.
10. Котляр М.Ф. Данило Романович Галицький (до 800-ліття з часу народження) //

Київська старовина. – 2001. – № 2. – С. 103-118.

11. Кралюк П. Ятвяги и борьба Галицко-Волинского княжества за Полесье // День. – 2004. – № 151 (27 августа). – С. 8.
12. Крип'якевич І.П. Галицько-Волинське князівство. – К., 1984. – 176 с.
13. Плахцінська Є. Данило Романович Галицький (Київська Русь XIII століття. Галицько-Волинська держава) // Історія України. – 2001. – № 13. – С. 10-11.
14. Трефіяк Я. Україна у контексті європейської історії. Зв'язок з європейськими подіями і процесами // Історія України. – 2001. – № 45. – С. 7-8.

Прокопчук С.,
здобувач кафедри історії
України РДГУ.
Науковий керівник:
проф. Гайбонюк В.Д.

БЕРЕСТЕЦЬКА БИТВА 1651 р. У НАЦІОНАЛЬНОМУ ЛІТОПИСІ XVII-XVIII ст.

Національно-визвольна війна українського народу 1648-1657 рр. стала переломним етапом у багатовіковій історії України. За своїм характером ця війна була по суті однією з перших національних революцій в Європі на початку нового часу. Її головними рушійними силами виступало козацтво, селянство, міщанство, значна частина православного духовенства та української шляхти, що зазнавали утисків від польських магнатів, шляхтичів та урядовців.

В історії Національно-визвольної війни 1648-1657 рр. під проводом Б.Хмельницького було багато славних перемог, особливо в першій початковий період війни – Жовті Води, Корсунь, Пилявці у 1648 році, Збарзько-Зборівська кампанія 1649 року, молдавські походи 1650 і 1652 років, Батозька звитяга 1652 року та низка інших. Проте були й тяжкі, кровопролитні періоди невдач, поразок і втрат. Серед останніх особливо виділяється Берестецька трагедія 1651 року. Берестецька битва, що тривала з 18 червня до 30 червня (10 липня) 1651 року, була однією з найпотужніших битв у Європі XVII ст. і багато в чому визначила перебіг Національно-визвольної війни 1648-1657 років, а отже й геополітичну ситуацію не лише у Центрально-Східній, але й у Західній Європі.

Тому немає нічого дивного в тому, що битва під Берестечком знайшла своє належне відображення у вітчизняній та зарубіжній історіографіях.

ЗМІСТ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ	3
Мирончук М. ЗАХІДНИЙ ВЕКТОР ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО.....	3
Прокопчук С. БЕРЕСТЕЦЬКА БИТВА 1651 р. У НАЦІОНАЛЬНОМУ ЛІТОПИСІ XVII-XVIII ст.....	8
Парфенюк В. ПЕРЕЯСЛАВСЬКА РАДА У МІФАХ ТА ФАКТАХ.....	14
Мельник І. СОЮЗ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ ТА ЙОГО БОРОТЬБА ЗА ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ.....	22
Копищик А. ПОЛІТИКА УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ ЩОДО НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН: СУЧАСНА ВІТЧИЗНЯНА ІСТОРІОГРАФІЯ ПРОБЛЕМИ.....	28
Кукурудза А.Р. ІДЕЙНО-НАЦІОНАЛЬНА СУТНІСТЬ АВТОКЕФАЛІЇ УАПЦ.....	32
Рачок В. УКРАЇНСЬКІ ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ НА ВОЛИНІ У МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД.....	39
Фалат О. ПОЛІТИКА ПОЛЬСЬКОЇ ВЛАДИ ЩОДО УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ НА ВОЛИНІ У 30-Х РОКАХ ХХ СТОЛІТТЯ.....	47
Самсонюк Т.М. ДІЯЛЬНІСТЬ КАРАЛЬНО-РЕПРЕСИВНИХ ОРГАНІВ У ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ 1939-1941 РР.: РАДЯНСЬКА ТА ПОСТРАДЯНСЬКА ІСТОРІОГРАФІЯ.....	53
Кратюк І.Б. „ДОПОМІЖНА УКРАЇНСЬКА ПОЛІЦІЯ” ЯК СУБ’ЄКТ ГОЛОКОСТУ.....	63
Михальчук Р. ЖОВТЕНЬ 1942-ГО: ТРАГЕДІЯ МІЗОЦЬКИХ ЄВРЕЇВ.....	68
Писцьо В. СТАНОВИЩЕ УКРАЇНСЬКИХ ОСТАРБАЙТЕРІВ У РОКИ НІМЕЦЬКО-РАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ.....	78
Карпухіна Т.О. ХОЛІМСЬКО-ВОЛИНСЬКА ТРАГЕДІЯ, ЇЇ ПЕРЕДУМОВИ, ПЕРЕБІГ, НАСЛІДКИ.....	85

Вертелецька Н.В. ОСОБЛИВОСТІ „РАДЯНІЗАЦІЇ” НА РІВНЕНЩИНІ ПІСЛЯ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	91
Бондарчук-Саввон Н.С. МІСТО ІЗЯСЛАВ У ЕТНОНІМАХ ТА ТОПОНІМАХ.....	96
ПОЛІТИЧНІ ПРОЦЕСИ СВІТОВОГО РОЗВИТКУ	103
Калитюк О.О. СОЦІАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ТА ПРАВОВІ ОСНОВИ ХЕТТСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.....	103
Петлюк І.В. БОСНІЙСЬКІ СЛОВ’ЯНИ-МУСУЛЬМАНИ: ТРАНСФОРМАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ САМОСВІДОМОСТІ (XV – поч. ХХ ст.).....	109
Давидчук С.Ю. ІНКОРПОРАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕЛІТИ В РОСІЙСЬКЕ ДВОРЯНСЬКЕ СЕРЕДОВИЩЕ У XVIII ст.....	117
Кедрук О.П. „ОСВІЧЕНИЙ АБСОЛЮТИЗМ”: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА.....	124
Шмид О.П. ЧЕСЬКА АГРАРНА КОЛОНІЗАЦІЯ ВОЛИНІ В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ ст.....	129
Івчик Н.С. ТЕНДЕНЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ РОСІЇ ЩОДО НІМЦІВ ВОЛИНІ У ХІХ ст.....	136
Нагорнюк О.М. ДЕМОГРАФІЧНИЙ СКЛАД РОСІЙСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ МЕНШИНИ ЗАХІДНОЇ ВОЛИНІ В 1920-х -1930 рр.....	145
Долганов П.С. МІЩАНСЬКЕ БРАТСТВО – АРТИКУЛЯТОР ІДЕЇ ЗМІН СОЦІАЛЬНИХ РОЛЕЙ СУБ’ЄКТІВ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКОГО ПОЛІТИКУМУ.....	150
Бунечко С.М. НАЦІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ КРЕДИТУВАННЯ ТОРГОВЦІВ У ПОЛЬЩІ (1930-ті РОКИ).....	156
Сухий П.В. КОЗАЧІ ФОРМУВАННЯ У ВЕРМАХТІ ТА СС.....	163
Галуза В.П. УКРАЇНСЬКА „ЦІНА” ПЕРЕМОГИ У ВЕЛИКІЙ ВІТЧИЗНЯНІЙ ТА У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНАХ – ТАЄМНИЦЯ ЗА СІМОМА ЗАМКАМИ?.....	171
Федюкевич О.В. ПАРТІЙНО-ПОЛІТИЧНА СИСТЕМА ДЕРЖАВИ: ЛЕГАЛІЗАЦІЯ ПРАВЛЯЧИХ СИЛ.....	178

Козлюк Р.В. СЕРЕДНЯ АЗІЯ І КАВКАЗ: МІЖ РОСІЄЮ І США.....	184
Іванченко О.В. ДІЯЛЬНІСТЬ ВИШЕГРАДСЬКОЇ ГРУПИ НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ТА СПІВПРАЦЯ З УКРАЇНОЮ.....	188
Коломис Р.В. ГЛОБАЛІЗАЦІЯ: ШЛЯХИ РОЗВИТКУ.....	193
Желізняк В. ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ЯК СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ФЕНОМЕН: ВИТОКИ І СТАНОВЛЕННЯ.....	203
ДУХОВНО-КУЛЬТУРНЕ ЖИТТЯ.....	206
Ісічук Т.С. ХРИСТІЯНСЬКИЙ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК КУЛЬТУРИ КИЇВСЬКОЇ РУСИ.....	206
Бородинська Л.І. ВИДАВНИЧА ДІЯЛЬНІСТЬ СВАНГЕЛЬСЬКИХ ХРИСТІЯН В УМОВАХ ДРУГОЇ РЕЧІ ПОСПОЛИТОЇ.....	212
Єфимець А.К. НА ДДНІПРЯНСЬКІ ЕМІГРАНТИ У КУЛЬТУРНОМУ ЖИТТІ ЗАХІДНОЇ ВОЛИНИ (1921-1939).....	217
Пивоварчук Н.М. МІЖВОЄННА ПРАГА – РОСІЙСЬКИЙ ОКСФОРД.....	222
Олексій Заворотній БЕРЕСТЕЦЬКА СІЧА. ДРАМА.....	226
ЗМІСТ.....	285

Наукове видання

Історія очима молодих дослідників

*Збірник матеріалів регіональної наукової конференції
молодих вчених, аспірантів, здобувачів, магістрантів*

Випуск 3

Відповідальні за випуск: **Шеретюк В.М.** – кандидат історичних наук,
доцент, декан історико-соціологічного
факультету РДГУ
Галуха Л.Ю. – кандидат історичних наук,
доцент, заступник декана історико-
соціологічного факультету РДГУ

Комп'ютерна верстка: *Бородинська Л.І., Самсонюк В.Б., Третяк О.Ю.*
Комп'ютерний макет: *Третяк О.Ю.*

Позиція редколегії може не збігатися з думками авторів
Відповідальність за наукову точність і грамотність матеріалів несуть
автори та їх наукові керівники

Підписано до друку 15.07.2008 р. Формат 60x84 1/16.
Гарнітура Times New Roman. Папір офсетний.
Друк ізографічний. Умовин. друк. арк. 15,2.
Наклад 100 прим. Зам. №55/1.

Адреса редакції: кафедра політичних наук, Рівненський державний гуманітарний
університет, вул. Остафова, 29, м. Рівне, 33027.

Віддруковано засобами оперативної поліграфії
редакційно-видавничого відділу
Рівненського державного гуманітарного університету